

Sistema criptogràfic

Aquesta pràctica consisteix a combinar les funcions construïdes en les pràctiques anteriors per tal d'implementar un sistema de comunicacions segur, amb garanties de privacitat, integritat, autenticitat i no-repudi de la informació intercanviada entre els usuaris del sistema.

Es suposa que cada usuari té un parell de claus per al sistema DH i un parell de claus, associat a uns paràmetres, per al sistema ECDSA.

Enviar un missatge. Quan un usuari (l'emissor) vol enviar un missatge M a un altre (el receptor) procedeix de la manera següent:

1. Firma el missatge en clar M amb la seva clau privada ECDSA afegint-li els 128 bytes corresponents a la firma; diguem $M\|F$ al missatge amb la seva signatura.
2. Genera aleatòriament una llista de 64 bytes, KSE , i fent servir una clau privada ECC i una clau pública ECC crea una clau KS de 256 bits per l'AES, que s'anomena clau de sessió: KS són els primers 256 bits obtinguts al fer servir ECCDHKT amb KSE , la clau privada ECC i la clau pública ECC.
3. Amb KS xifra el missatge $M\|F$ segons el mode d'operació CBC. La longitud dels blocs de l'AES la fixarem a 128 bits. Notarem per $E(M\|F)$ el missatge xifrat.
4. Concatena KSE amb $E(M\|F)$ i envia el resultat $KSE\|E(M\|F)$ al receptor.

Rebre un missatge. Quan el receptor rep el criptograma $KSE\|E(M\|F)$ procedeix en sentit invers per tal de recuperar el missatge en clar i verificar la signatura:

1. Primer descompon la informació rebuda en dos troços corresponents a KSE i $E(M\|F)$.
2. Recupera la clau de sessió KS fent servir KSE i les claus ECC corresponents.
3. Desxifra el missatge $E(M\|F)$ amb la clau de sessió KS i el sistema de clau secreta AES, obtenint $M\|F$.
4. Recupera el missatge M i verifica la firma F amb la clau pública ECDSA de l'emissor. Si la verificació és correcta retorna $M\|F$ concatenat al byte 0x00 ($M\|F\|0x00$), si la verificació és incorrecta retorna $M\|F$ concatenat al byte 0xff ($M\|F\|0xff$).

Implementació: signatures. Definiu la classe `sistemaCriptografic` amb els següents mètodes:

```
public static byte[] enviarMissatge(byte[] M, BigInteger clauDeFirma, BigInteger clauPrivadaECC,
                                   BigInteger[] clauPublicaECC, BigInteger[] parametresECC)
```

entrada: M és una llista de bytes que és el missatge a enviar,
           $clauFirma$ és la clau privada del firmant,
           $clauPrivadaECC$ és un enter,
           $clauPublicaECC=\{P_x, P_y\}$ (diferent del punt de l'infinit)
           $parametresECC=\{n, G_x, G_y, a, b, p\}$, $G = (G_x, G_y)$ punt d'ordre n de la corba $y^2 = x^3 + ax + b \bmod p$ (evidentment, G no és el punt de l'infinit);
sortida: una llista de bytes que representa $KSE\|E(M\|F)$.

```
public static byte [ ] rebreMissatge(byte[] C, BigInteger[] clauDeVerificacioDeFirma,
                                     BigInteger clauPrivadaECC, BigInteger[] clauPublicaECC,
                                     BigInteger[] parametresECC)
```

entrada: **C** és una llista de bytes imprimible que és el criptograma rebut,
clauDeVerificacioDeFirma clau pública de verificació de firma del signant,
clauPrivadaECC clau privada corresponent a la clau pública feta servir per xifrar el missatge,
clauPublicaECC clau pública corresponent a la clau privada feta servir per xifrar el missatge,
parametresECC={ n, G_x, G_y, a, b, p }, $G = (G_x, G_y)$ punt d'ordre n de la corba $y^2 = x^3 + ax + b \bmod p$ (evidentment, G no és el punt de l'infinit);

sortida: una llista de bytes $M\|F\|ver$ on **M** és el missatge en clar un cop dexifrat, **F** és la signatura i **ver** és un byte que val 0x00 si la verificació de la firma és correcta i 0xff si no s'ha verificat la firma.